

Choricii dialectis.

Dialectis quae sequitur Choricii in folio 119 codicis Matritensis N-CI (= M) inter Polydamantis et Priami antilogias, quas nuper in Herm. vol. XVII p. 208 sq. edidi, extat. De hoc codice et de ratione edendi cum ibidem p. 206 paulo fusius dixerim, hoc loco satis habeo indicasse Iriarten in catalogo codd. graec. bibl. Matrit. p. 399 titulum, initium, finem huius dialecteos protulisse, Boissonadium in editione rhetoris Gazaei haec repetivisse, me vero, quod integram eam publici iuris facere possum, acceptum referre amicitiae Eduardi de Hinojosa, qui apographum in charta translucida delineatum mihi misit.

Διάλεξις αἰσθημένου τινῶν τῶν θεσπεσίων μου διδασκάλων μεμφομένων μὴ παραβάλλοντα ταῖς δημοσίαις τῶν λόγων συνόδοις δείκνυσιν, ὡς ἐν γῆρα καλὸν ἦσυχία.

Ἐπεισε καὶ Πηλέα τὸ γῆρας ἦσυχίαν τε ἄγειν καὶ τῆς ἀπὸ
 5 τῶν πόνων παύσασθαι φιλοτιμίας· ἐδόκει γάρ οἱ καλῶς αὐτὸν μὲν
 τὴν ἀπὸ τῆς ἡλικίας ἀτέλειαν ἔχειν, τὸν δὲ παῖδα παραλαβόντα
 τὰ ὄπλα, τίνας πέφυκε πατρός, ἐπιδεῖξαι. εἰ δὴ τις τότε τῶν
 Ἀχαιῶν ὄκνον ἀνειδίσει τῷ Πηλεΐ, εὐφήμει, ἂν ἔφη, ὦ ἄνθρωπε·
 ἐγὼ γὰρ ὤραν ἔχων ἐπὶ πολέμου πολλά τε καὶ καλὰ πολλάκις ἐπε-
 10 δεξάμην, καὶ μοι ἄθλον ἔξ ἀρετῆς ἢ τοῦ Διὸς ἐρωμένη. Πηλέα
 μὲν οἶν καλὸν ἐπαινεῖν, ζηλωτὸν δὲ μιμεῖσθαι. τὸν δὲ ἐκ Πύλου
 πρεσβύτην σχέτλιον καλεῖ γεραῖον ὁ ποιητής, ὅτι πότου οὐ-
 ποτε λήγει. καίτοι σύ γε, ὦ θανμάσιε καὶ μέλιτος γλυκίων ρέων

- αὐδὴν, αἰχμὰς δέ, ἔφη, αἰχμάσουσι νεώτεροι οἵπερ ἔμειο.
 15 ἄγετε οἷν, ὧ Μοῦσαι, ξύν μοι λάβεσθε τοῦ λόγου, ὃν οἶδε με
 ποιῆσαι προσέταξαν οἱ σοφοί. οὐ γὰρ ἔχω μαθεῖν, ὧ φιλότης, τί
 ποτε ἄρα ποιηταῖς μὲν ἔθος αὐτὰς κατὰ πολλὴν ἔξουσίαν αἰεῖν,
 εἴτε τις ἐνὸς Θεσσαλοῦ μῆνιν ἄδειν ἐθέλοι, εἴτε διδάξαι τὸν ἀδελ-
 20 οῦξέως νῦν μὲν ἐκ Πιερίας, νῦν δὲ ἐξ Ἑλικῶνος, κἂν τύχῃσι περὶ
 κρήνην ἰοειδέα ποσὶν ἀπαλοῖσιν ὄρχοῦμεναι· εἰ δέ τις
 ἄνευ μέτρου λόγους ἐργάζοιτο, λόγους δὲ ὅμως, καὶ τοῦτο εἴη τὸ
 ἔργον αὐτοῦ, τοῖτω γε οἷ πάνυ τι προσήκειν οἶονται οἱ πολλοὶ
 τὰς Μούσας αἰτεῖν. καίτοι Σακράτης ὁ Ἀθηναῖος ποιητικὸς μὲν
 25 οὐκ ἦν, ἐδεήθη δὲ τῶν Μουσῶν παρεῖναι τέ οἱ καὶ φράζειν ἅττα
 δὴ ἔμελλε πρὸς Φαῖδρον ἐρεῖν, τὰ Λυσίου τε καὶ αὐτοῦ παιδικά.
 ἄγετε οἷν, ὧ Πιερίδες, ἴσως γὰρ ὑμῖν ἥδιον ὀνόματι καλεῖσθαι
 ποιητικῶ, ξύν μοι λάβεσθε τοῦ ἀγῶνος, οὐ γὰρ ἀπιάσει τοῦτο
 τοῖς ποιηταῖς, ἐπεὶ, κἂν τις ἐκείνων αἰτήσῃ τι τὸν Ἑρμῆν, οὐ
 30 φθονήσομεν.

Kiliae.

R. Foerster.

1 Διάλεξις—ἡσυχία] = fr. ρλγ' Boiss. αἰσθομένον] αἰσθομένη M
 4 Ἐπεισε—φιλοτιμίας] = fr. ρλδ' Boiss. Ἐπεισε] Ἐσπεισε M 8 ὧ]
 fol. 119b inc. 11 ζηλωτὸν δὲ μιμῆσθαι] num οὐ ζηλωτὸν δὲ μιμῆσθαι; ?
 12 ποιητής] Il. z, 164. 14 αὐδὴν] cf. Il. α, 249. οἵπερ] ὑπὲρ M cf.
 Il. δ, 324. 18 τις] τῆς M 19 Ἐριδες] Hes. opp. 11 sq. εἰ γε] αἰ
 γέ M 20 ἐξ Ἑλικῶνος] ἐξελικῶνος M 21 ὄρχοῦμεναι] Hes. theog. 3.
 23 γε] δε M τι] τί M 24 Ἀθηναῖος ποιητικὸς] ἄθην... ὀη... , re-
 liqua blattis comesa sunt in M 25 ἅττα] ἄ... reliqua blattis comesa in
 M cf. Plat. Phaedr. p. 237 a. 28 οὐ—φθονήσομεν] = fr. ρλε' Boiss.